

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL PITESTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

DOSAR NR. 2008 DECIZIE NR. CONT

Şedinţa publică din 2009

Curtea compusă din:

Președinte:	, judecător
	, judecător
	, judecător
	, grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de reclamanta SC SA, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. R nr. , județul Vâlcea, împotriva sentinței nr.663 din 12 mai 2009, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și contencios administrativ, în dosarul nr.1148/90/2008, intimată fiind părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA - ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns recurența reclamantă SC SA, prin avocat G. R. , în baza împuternicirii avocațiale de la dosar și intimata - părâtă DGFP Vâlcea, prin consilier jr. , în baza delegației de la dosar.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este timbrat legal, prin anularea timbrului judiciar în valoare de lei, precum și a chitanței nr. din 01 octombrie 2009, emisă de Primăria Mun. Rm.Vâlcea, din care rezultă că s-a achitat taxa judiciară de timbru în sumă de lei.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul recurenței- reclamante, având cuvântul, cu privire la suma reprezentând vărsămintele de la persoanele juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate, solicită amânarea pronunțării pentru a depune la dosar copia adresei nr. 2008 eliberată de A.J.O.F.M., în care se precizează că nu au fost persoane calificate în domeniul pe care l-au solicitat.

Reprezentantul intimatei- părâte, având cuvântul, arată că este acord cu amânarea pronunțării, solicitând însă a se avea în vedere data și conținutul acestei adrese.

Curtea apreciază că nu se impune amânarea pronunțării pentru acest motiv și, constatând recursul în stare de judecată, acordă cuvântul asupra acestuia.

Av. , având cuvântul pentru recurenta - reclamantă SC

SA, susține oral recursul aşa cum este formulat în scris, solicitând admiterea acestuia, modificarea în totalitate a sentinței, în sensul admiterii contestației, anularea în totalitate a deciziei de impunere nr. 2008, a raportului de inspecție fiscală nr. 2008, respectiv anularea în parte a deciziei nr. 2008, emise de intimata-părâtă, urmând a dispune anularea sumelor dispuse în sarcina recurenței prin această ultimă decizie, respectiv a exonerării de la plata sumei de lei.

Astfel, în ceea ce privește suma reprezentând CASS asigurați, arată că administratorul societății, fiind cetățean străin, nu avea obligația virării acestei sume, nu s-a făcut dovada că acesta a locuit în România un termen mai îndelungat. Cum suma nu este datorată, majorările de întârziere aferente acestui debit, sunt nelegal calculate.

Cu privire la suma reprezentând vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, arată că acestea au fost stabilite în baza unui text de lege, care nu prevede și nu stabilește plata unor sume de bani și nici nu stabilește sancțiuni. Mai mult, aceste sume nu sunt datorate și pentru faptul că au fost stabilite în baza unor acte normative abrogate.

În ceea ce privește suma reprezentând taxe aferente sumelor ce au depășit cheltuielile de protocol, arată că acestea nu sunt justificate, deoarece societatea, aşa cum rezultă din documentele justificative, nu a depășit cheltuielile de protocol.

Reprezentantul intimatei- părâte D.G.F.P. Vâlcea, având cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea atât a sentinței pronunțate ca fiind legală și temeinică, precum și a actelor constatatoare.

Astfel, în ceea ce privește suma reprezentând CASS asigurați, arată că administratorul nu a făcut dovada că deține viza de lungă sedere, iar având această calitate, a încasat venituri lunare sub forma unei indemnizații de administrare. Mai mult, s-a recunoscut calitatea de asigurat.

Pentru suma reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap, arată că la data respectivă erau aplicabile disp. art.77 alin.2 din Legea nr.448/2006, iar recurenta avea fie obligația să plătească lunar, către bugetul de stat, o sumă din salariul de bază minim brut, înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au fost angajate persoane cu handicap, fie să achiziționeze produse sau servicii de la unitățile protejate

atorizate, pe bază de parteneriat în suma echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat.

Cu privire la suma pentru care organul de inspecție nu a acordat drept de deducere, arată că recurenta avea drept de deducere numai în limita a 2% din totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, adică numai pentru suma de lei, pentru diferența de cheltuieli de protocol nu avea acest drept.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Prin cererea înregistrată la data de 14 aprilie 2008, reclamanta S.C.

S.A. Rm. Vâlcea a chemat în judecată D.G.F.P. Vâlcea – Direcția Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabilitii Mijlocii Rm. Vâlcea, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună anularea raportului de inspecție fiscală nr. 2008, a deciziei de impunere nr. 2008, precum și a deciziei nr. 2008, emise de pârâtă și a sumelor la care reclamanta a fost obligată prin acestea, restituirea sumelor încasate, cu dobânzile legale aferente, precum și suspendarea executării actelor administrativ – fiscale menționate, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că, în perioada 08 - 2008, pârâta a efectuat o inspecție fiscală la sediul societății reclamante, potrivit raportului de inspecție fiscală nr. 2008, în baza căruia a emis decizia de impunere nr. din aceeași dată și decizia pentru modificarea bazei de impunere nr. din 2008, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată în quantum de lei, (din aceasta suma de și a fost calculată ilegal), compusă din impozit pe profit cu majorările de întârziere aferente – lei, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurat cu majorări de întârziere (lei + lei), vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoane cu handicap neîncasate cu majorări de întârziere (lei + lei), T.V.A. suplimentară cu majorări de întârziere (lei + lei), împotriva cărora a formulat contestație administrativă, care a fost admisă în parte pentru suma de lei, respingând-o pentru suma de lei, compusă din T.V.A. cu majorările aferente lei + lei), C.A.S.S. cu majorări de întârziere (lei + lei), contribuție la fondul special de solidaritate socială pentru persoane cu handicap neîncadrate, cu majorări de întârziere (lei + lei).

Mai arată reclamanta că, aceste sume nu le datorează încrucișat fost greșit stabilite ca urmare a faptului că referitor la C.A.S.S. asigură, administratorul societății A , fiind cetățean străin nu avea obligația virării CASS, ca urmare a aplicării prevederilor art.214 din Legea nr.95/2006, sau în cazul sumei reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate a fost calculată în baza unor acte normative abrogate și nu prevăd plata unor asemenea sume de bani, neprevăzându-se nici sancțiuni, iar în cazul sumei reprezentând T.V.A. suplimentară nu a depășit cheltuielile de protocol, din actul de control nerezultând ce documente au fost emise de reclamanta cu încălcarea dispozițiilor legale privitoare la deductibilitatea T.V.A., astfel că părâta trebuie să-i restituie sumele încasate pe nedrept, impunându-se și suspendarea executării actelor administrativ - fiscale contestate, fiind îndeplinite condițiile art.14 și 15 din Legea nr.554/2004 republicată.

Părâta D.G.F.P. Vâlcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată, încrucișat aceasta datorează sumele stabilite prin actul de control și decizia de impunere și pentru care s-a respins contestația administrativă, astfel că organul de inspecție fiscală a stabilit și calculat în mod corect debitele respective, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, solicitând și respingerea cererii de suspendare a executării actelor administrativ fiscale contestate, nefiind îndeplinite în cauză condițiile cerute de art.14 și 15 din Legea nr.554/2004 republicată.

În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile, care să verifice corectitudinea calculării sumelor stabilite de părâta în sarcina reclamantei, în ce quantum le datorează și să stabilească, dacă este cazul, suma care urmează să fie restituită reclamantei, precum și dobânzile datorate la nivelul majorărilor de întârziere, începând cu ziua imediat următoare a expirării termenului prevăzut de art.117 alin.2 Cod procedură fiscală și până la data plășii efective, ca urmare a faptului că sumele stabilite în sarcina acesteia au fost ridicate din contul reclamantei, expertiză ce a fost efectuată de expertul contabil A : F , care a răspuns și la obiecțiunile formulate de reclamantă.

Părâta a mai depus la dosar acte în susținerea obiecțiunilor, formulând și concluzii scrise.

Prin sentința nr.663 din 12 mai 2009, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și contencios administrativ, în dosarul nr.1148/90/2008, a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta S.C.

S.A., în contradictoriu cu părâta Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Valcea - Administratia Finantelor Publice Pentru Contibuabili Mijlocii Valcea, împotriva raportului de inspecție fiscală nr. 008, a deciziei de impunere nr. din data de 2008 și

✓ deciziei nr. 2008, prin care a fost soluționată contestația administrativă.

A fost respinsă cererea de suspendare a executării actelor administrativ fiscale contestate.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut, în baza probelor administrative în cauză, că pârâta a efectuat o inspecție fiscală generală la S.C. S.A. Rm. Vâlcea, pe perioada 2008 - 2008 și în zilele de 2008 și 2008, potrivit raportului de inspecție fiscală nr. 2008, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. 2008 și a deciziei nr. din aceeași dată, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată în quantum de lei, reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere, contribuții pentru asigurări de sănătate reținută la asigurați cu majorări de întârziere, vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate cu majorările aferente, T.V.A. suplimentară cu majorările de întârziere; împotriva acestora reclamanta a formulat contestație administrativă, ce a fost admisă în parte, prin decizia nr. 2008, fiind respinsă pentru suma de lei, reprezentând CASS asigurat - lei, cu majorări de întârziere în quantum de lei, contribuția la fondul special de solidaritate pentru persoanele cu handicap neîncadrate în quantum de lei și majorări de întârziere în sumă de lei și T.V.A. suplimentară în quantum de lei, cu majorările de întârziere aferente - lei; instanța constată că societatea reclamantă datorează sumele pentru care pârâta a menținut ca temeinice și legale actele administrativ - fiscale contestate, prin decizia de soluționare a contestației administrative; astfel, cu privire la suma de lei, reprezentând CASS asigurați, reclamanta nu a mai calculat pentru perioada 2007, contribuția de asigurări de sănătate datorată de asigurați aferentă indemnizației de administrare acordată administratorului societății - cetățeanul italian E.A., pe motiv că asigurarea socială de sănătate este facultativă în cazul acestuia, întrucât este cetățean străin, iar veniturile realizate de acesta nu sunt din salarii, ci din alte surse, urmare unei convenții încheiate în baza Codului civil, venituri prevăzute de art.78 din Legea nr.571/2003, ori, veniturile realizate în baza funcției de administrator al societății sunt reglementate de art.55 alin.1 lit."j" din Legea nr.571/2003 și sunt venituri asimilate salariilor cărora se calculează, reține și virează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Potrivit art.211 alin.1 din Legea nr.95/2006, persoana asigurată are obligația plății bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art.213 alin.1 lit."a", iar potrivit alin.2 din același act normativ, contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5% care se aplică asupra veniturilor din salarii sau asimilate salariilor, care se impun impozitului pe venit, în acestea intrând, conform

art.5 alin.5 din Ordinul nr.617/2007, pentru aprobarea normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat , și indemnizațiile administratorului societății.

Veniturile realizate în baza funcțiilor de administrator și director, așa cum sunt definite de legea nr. 1990, privind societățile comerciale, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri asimilate salariilor asupra cărora se calculează contribuția lunară a persoanei asigurate.

Prin excepție, art.214 alin.2 lit."b" din Legea nr.95/2006 stabilește că asigurarea socială de sănătate este facultativă pentru cetățenii străini care se află temporar în țară, fără a solicita viza de lungă sedere, când nu există obligativitatea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, însă reclamanta nu a făcut dovada cu acte din care să rezulte că în perioada

- administratorul societății, cetățean străin, a lipsit din țară, iar documentele considerate dovezi ale plății contribuției asigurărilor sociale de sănătate de către administratorul societății din țara sa (Italia) nu sunt de natură să justifice exonerarea de la plata acestei contribuții, din acestea nerezultând faptul că reprezintă plăți ale contribuției asigurărilor sociale de sănătate.

Art.2 alin.7 din Ordinul nr.617/2007, definește „aflarea temporară în țară” și anume vizita, misiunea, transportul, activitățile sportive, activitățile culturale, umanitare, tratamentul medical de scurtă durată, sau alte situații asemănătoare ce nu presupun prelungirea unui drept de sedere temporar efectuate de cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și de cetățenii străini și apatrizi, activitățile de administrare a S.C.

S.A. de către administratorul I A neîncadrându-se în niciuna din aceste situații, calitatea de administrator presupunând prelungirea dreptului de sedere a acestuia în țară; reclamanta, datorând suma privind contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, datorează ca o consecință și suma de lei, reprezentând majorările de întârziere aferente.

Referitor la suma de lei , reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate și majorări de întârziere în quantum de lei, în mod corect a fost calculată de părâtă prin actele contestate, întrucât în perioada 1.-.2007, reclamanta a avut peste de salariați, situație în care avea obligația, potrivit art.77 alin.2 din Legea nr.448/2006, de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din totalul de salariați, iar în situația în care nu și-a îndeplinit această obligație, putea opta, potrivit alin.3 din același text de lege, pentru plata lunară către bugetul de stat a unei sume reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară, înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu s-au angajat persoane cu handicap, ori să achiziționeze produse sau servicii de la unități protejate, autorizate, în sumă echivalentă cu suma datorată bugetului statului, potrivit primei opțiuni.

De asemenea, reclamanta datorează T.V.A. suplimentară în quantum de lei T.V.A., cu majorările de întârziere aferente – lei, deoarece a depășit cheltuielile de protocol.

Astfel, în exercițiul anului financial 2006, reclamanta a înregistrat în evidență contabilă cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate în valoare de lei, iar în declarația anuală privind impozitul pe profit aferentă anului 2006, reclamanta a înscris la rubrica „cheltuieli de protocol ce depășesc limita prevăzută de lege” suma de lei, întrucât potrivit art.21 alin.3 lit.”a” din Legea nr.373/2003 deductibilitatea cheltuielilor de protocol, reclamă și publicitate este limitată la 2%, aplicată asupra diferenței rezultată din totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile privind impozitul pe profit.

Potrivit art.128 alin.9 lit.”f” din Codul fiscal, nu constituie livrări de bunuri „acordarea de bunuri în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite de Norme”, iar în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, se specifică la pct.7 alin.3 pentru aplicarea art.128 Cod fiscal, faptul că bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile de protocol stabilit la Titlul II al Codului fiscal, respectiv de art.21 alin.3 lit.”a” Cod fiscal.

Așadar, cheltuielile de protocol depășind limita prevăzută de lege de 2%, fiind considerate livrări de bunuri, când contribuabilul este obligat la plata T.V.A., în mod corect prin actele administrativ-fiscale contestate pârâta a stabilit că reclamanta datorează T.V.A. în quantum de lei, aferentă cheltuielilor de protocol care depășesc limita de deductibilitate, precum și majorările de întârziere aferente, în valoare de lei.

Având în vedere că atât debitele cât și accesoriile sunt datorate de reclamantă, fiind corect stabilite de organul de control prin raportul de inspecție fiscală nr. 2008, decizia de impunere nr. 2008 și mențiune prin decizia nr. 2008 emise de pârâta D.G.F.P. Vâlcea, aceasta din urmă nu are de restituit reclamantei nici-o sumă de bani.

Față de aceste considerente, în baza art.18 din Legea nr.554/2004 cu modificările și completările ulterioare, instanța de fond a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei și apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art.14 și art.15 din Legea nr.554/2004, privind contenciosul administrativ, a respins și cererea de suspendare a executării actelor administrativ fiscale contestate.

Împotriva sentinței tribunalului, în termen legal, a formulat recurs reclamanta SC SA Rm.Vâlcea, criticând-o pentru nelegalitate.

Recursul a fost motivat în drept pe disp.art. 304 pct.7,8 și art.304¹ Cod pr.civilă.

În motivarea recursului, reclamanta susține că în mod greșit ia fost respinsă acțiunea, împotriva actelor administrativ fiscale contestate, deoarece:

- în ceea ce privește suma de lei CASS asigurați și lei majorări de întârziere aferente, administratorul societății nu avea obligația virării CASS, fiind cetățean străin, asigurarea socială de sănătate fiind facultativă pentru cetățenii străini care se află temporar în țară;

- referitor la suma reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, în quantum de lei, cu majorări de întârziere de lei, s-a interpretat eronat art.77 alin.2 din Legea nr.448/2006, text abrogat, organul de inspecție fiscală stabilind impozite și taxe, în baza unui text de lege care nu prevede și nu stabilește plata unor sume de bani și nici nu stabilește sancțiuni; reclamanta a prezentat organului de inspecție fiscală adresa nr. 2008 a AJOFM Vâlcea, din care rezultă că nu au fost persoane calificate în domeniul solicitat;

- în ceea ce privește suma stabilită în sarcina societății reclamate ca fiind TVA de lei nedeductibilă și respectiv, lei majorări de întârziere, susține că textele legale invocate de părăță nu pot avea aplicabilitate în speță, nefiind depășite cheltuielile de protocol de către reclamantă.

Pentru aceste motive, solicită admiterea recursului și modificarea în totalitate a soluției instanței de fond, în sensul admiterii contestației și anulării actelor administrativ fiscale contestate, așa cum s-a solicitat, cu exonerarea reclamantei de la plata sumei de lei.

Recursul formulat de reclamantă nu este fondat.

În mod legal, prin hotărârea atacată, prima instanță a respins acțiunea reclamantei, împotriva actelor administrativ fiscale contestate.

Așa cum a reținut tribunalul, cu privire la suma de lei, reprezentând CASS asigurați, cu majorări de întârziere în quantum de lei,

lei, reclamanta nu a mai calculat pentru perioada - .2007, contribuția de asigurări de sănătate datorată de asigurați aferentă indemnizației de administrare acordată administratorului societății – cetățeanul italian B A, pe motiv că asigurarea socială de sănătate este facultativă în cazul acestuia, întrucât este cetățean străin, iar veniturile realizate de acesta nu sunt din salarii, ci din alte surse, urmare unei convenții încheiate în baza Codului civil, venituri prevăzute de art.78 din Legea nr.571/2003, dar veniturile realizate în baza funcției de administrator al societății sunt reglementate de art.55 alin.1 lit."j" din Legea nr.571/2003 și sunt venituri assimilate salariilor cărora se calculează, reține și virează contribuția de asigurări sociale de sănătate; referitor la suma de lei, reprezentând vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu

andicap, cu majorări de întârziere de lei se reține că perioadei verificate „2007 - 2007, îi sunt aplicabile disp.art.77 alin.2 și 3 din Legea nr.448/2006, în forma existentă înainte de modificare; în această perioadă reclamanta a avut peste 50 de salariați, situație în care avea obligația, potrivit art.77 alin.2 din Legea nr.448/2006, de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din totalul de salariați, iar în situația în care nu și-a îndeplinit această obligație, putea opta, potrivit alin.3 din același text de lege, pentru plata lunară către bugetul de stat a unei sume reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară, înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu s-au angajat persoane cu handicap, ori să achiziționeze produse sau servicii de la unități protejate, autorizate, în sumă echivalentă cu suma datorată bugetului statului, potrivit primei opțiuni.

De asemenea, s-a reținut corect că reclamanta datorează T.V.A. suplimentară în quantum de lei T.V.A., cu majorările de întârziere aferente – lei, deoarece a depășit cheltuielile de protocol, înregistrând în evidență contabilă cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate în valoare de lei, iar în declarația anuală privind impozitul pe profit aferentă anului 2006, reclamanta înscriind la rubrica „cheltuieli de protocol ce depășesc limita prevăzută de lege” suma de lei. Potrivit art.21 alin.3 lit.”a” din Legea nr.373/2003 deductibilitatea cheltuielilor de protocol, reclamă și publicitate, este limitată la 2%, aplicată asupra diferenței rezultată din totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile privind impozitul pe profit.

Potrivit disp.art.128 alin.9 lit.”f” din Codul fiscal, nu constituie livrări de bunuri „acordarea de bunuri în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite de Norme”, iar în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, se specifică la pct.7 alin.3 pentru aplicarea art.128 Cod fiscal, faptul că bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuielile de protocol stabilit la Titlul II al Codului fiscal, respectiv de art.21 alin.3 lit.”a” Cod fiscal.

Cheltuielile de protocol depășind limita prevăzută de lege de 2%, fiind considerate livrări de bunuri, când contribuabilul este obligat la plata T.V.A., în mod corect prin actele administrativ-fiscale contestate părâta a stabilit că reclamanta datorează T.V.A. în quantum de lei, aferentă cheltuielilor de protocol care depășesc limita de deductibilitate, precum și majorările de întârziere aferente, în valoare de lei.

Față de aceste considerante, urmează ca în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă, să se respingă ca nefondat recursul formulat de reclamantă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul formulat de reclamanta SC SA, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. R , nr. , județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. din 2009, pronunțată de Tribunalul Vâlcea. Secția comercială și contencios administrativ, în dosarul nr. /2008, intimată fiind părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA - ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr.17, județul Vâlcea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2009, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

I.M.

I.B.

D.V.

Chefier

C.D. 181

1008